

Morten Lange: Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Poul Dam, desværre er forhindret i at være til stede på grund af sygdom, er det blevet overladt mig at sige nogle ganske enkelte ting om dette lovforslag, og jeg skal da begynde med at takke justitsministeren, fordi han har fremsat det. Lovforslagets hovedprincip følger et forslag, som mit parti fremsatte sidste år, så nogenlunde, og vi er naturligvis tilfreds med dette lovforslag, der betyder en beskedent liberalisering i forhold til en praksis, som vel i realiteten ligger temmelig nær ved det, som nu bliver lovmæssigt fastslået.

Der er et par ting, vi skal se på i udvalget. Det har allerede været nævnt, at definition af et politisk parti er en særdeles besværlig sag at finde ud af. Det ville nok være klogt, hvis udvalget nedkommer med nogle bemærkninger, som gør det klart for politimestre o. lign., at ordet „lovlig“, som står i parentes i sammenhængen „(lovlig) formål“ i bemærkningerne til forslaget, for guds skyld ikke skal anvendes chikanøst, for det er formodentlig ikke meningen. Det er snart den sidste knage, en politimester kan hænge sin hat på, hvis han af en eller anden grund ikke kan lide en indsamling. Jeg er altså ikke i tvivl om, at ånden i lovforslaget er en liberalisering, og at denne beskedne reservation, som er sat i parentes, skal forstås i sin strengeste betydning.

Jeg skal ikke gå yderligere i detaljer med lovforslaget. Det tangerer et andet felt, hvor jeg også tror vi kommer frem til en liberalisering, nemlig lov om betleri. En eller anden kunne nok give sig til at spekulere på, om denne bestemmelse om indsamling på gader og stræder ikke tager sigte på noget, som har været en daglig praksis fra tid til anden, somme tider mere end nu, og om vi i virkeligheden ikke her laver en ny og håndfast bestemmelse imod betleri. Sådan kan man naturligvis også fortolke lovforslaget. Der er visse berøringspunkter, men jeg skal ikke trætte tinget med yderligere at gå i filosofiske detaljer vedrørende dette lovforslags interessante kringelkroge. Det, at det betyder en liberalisering, er for mig det væsentligste.

Sigsgaard: I denne tid, hvor vi oplever stadig flere restriktioner på stadig flere områder, er det dejligt, at der en gang imel-

lem kan komme dumpende et lille forslag, der betyder en liberalisering, og ligesom andre ordførere vil jeg hilse det velkommen. For det er jo sådan, at der er én ting, der er fælles for alle regeringer, alle dem, vi har haft i de sidste 20 år i hvert fald, nemlig at de gennemfører stadig flere restriktioner. Derfor er det som sagt særlig velkomment, at man en gang imellem går den anden vej.

Begrundelsen eller en del af begrundelsen er nok, at den hidtidige indsamlingenscensur, vil jeg tillade mig at kalde det, gav visse problemer, især da det en overgang blev til en slags politisk censur, som dengang man ville forbyde Vietnamindsamlinger. Jeg tror, man da blev klar over, at det gav for store problemer, og at det er en del af baggrunden for lovforslaget.

Jeg synes, at lovforslaget måske går en smule for hårdt til værks med totalforbudet mod gadeindsamlinger, men det vil man nok nærmere diskutere i udvalget.

Til gengæld skal vi fortsat trækkes med mærkesalgsgadene, og dér er jeg ikke lige så begejstret som regeringspartiernes ordførere, for de opgaver, som mærkesalget finansierer, er jo for det meste opgaver, som stat og kommuner, specielt staten, burde påtage sig. Gjorde den det, kunne vi slippe for en stor del af mærkesalget, og så kunne lovforslaget blive mere konsekvent.

Jens Foged: Jeg kan ikke tjene den højtærede justitsminister med at give udtryk for samme velvilje over for lovforslaget, og jeg bliver også altid noget nervøs, når socialistisk folkeparti og VS taler om liberalisering; det er ikke absolut en ros, tendensen går næsten altid i den modsatte retning. Jeg melder mig som den fulde liberalist, og jeg har hr. Johan Philipsen i hånden i den situation. Jeg havde faktisk helst set, at ministeren var sin lov foruden. Her var en god lejlighed til at slippe af med en lov. Jeg har i det hele taget ikke indtrykket af, at der sker særlig stort misbrug af indsamlinger, og de steder, hvor vi har møder ude i politiske foreninger, har jeg da aldrig mødt nogen, der har stået op og klaget over de offentlige indsamlinger, fordi de er til skade for noget som helst på deres egen.

I § 2, som naturligvis er den, der er mest iøjnefaldende efter min opfattelse, står der, at offentlig gade- og husindsamling ved per-